

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 120 คน สุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งเป็นนักศึกษาจำนวน 269 คน ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ปีการศึกษา 2533 โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานตอบมาตราวัดแบบการเรียง

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยทำการตรวจมาตราวัดแบบการเรียงเพื่อจำแนกนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มตามแบบการเรียง ดังนี้

กลุ่มที่ 1	แบบคิดอเนกนัย	จำนวน	47	คน
กลุ่มที่ 2	แบบคิดซึม	จำนวน	44	คน
กลุ่มที่ 3	แบบคิดเอกนัย	จำนวน	53	คน
กลุ่มที่ 4	แบบปรับปรุง	จำนวน	56	คน
จำแนกกลุ่มไม่ได้		จำนวน	69	คน
รวม			269	คน

ขั้นที่ 3 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มแบบการเรียงให้ได้ กลุ่มละ 30 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1	แบบคิดอเนกนัย	จำนวน	30	คน
กลุ่มที่ 2	แบบคิดซึม	จำนวน	30	คน
กลุ่มที่ 3	แบบคิดเอกนัย	จำนวน	30	คน
กลุ่มที่ 4	แบบปรับปรุง	จำนวน	30	คน

ขั้นที่ 4 จัดกลุ่มตัวอย่างประชากร ที่ได้จากการคัดเลือกในขั้นที่ 3 มาแบ่งเป็น

กลุ่มย่อย โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง

กลุ่มที่ 1	แบบคิคอเนกนัย	จำนวน	2	กลุ่ม ๆ ละ	15	คน
กลุ่มที่ 2	แบบคุดซิม	จำนวน	2	กลุ่ม ๆ ละ	15	คน
กลุ่มที่ 3	แบบคิคเอกนัย	จำนวน	2	กลุ่ม ๆ ละ	15	คน
กลุ่มที่ 4	แบบปรับปรุง	จำนวน	2	กลุ่ม ๆ ละ	15	คน

ขั้นที่ 5 จัดกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้จากขั้นที่ 4 เข้ารับการทดลอง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Random Assignment) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแบบการเรียนที่เข้ารับการทดลองโดยเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีการใช้ผลย้อนกลับต่างกัน

แบบการเรียน	การใช้ผลย้อนกลับ		
	ถูกอธิบาย ผิดกลับไปเรียนใหม่ 1 ครั้ง	ถูกอธิบาย ผิดกลับไปเรียนใหม่ จนกระทั่งเลือกคำตอบได้ถูกต้อง	รวม
แบบคิคอเนกนัย	15	15	30
แบบคุดซิม	15	15	30
แบบคิคเอกนัย	15	15	30
แบบปรับปรุง	15	15	30
รวม	60	60	120

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรฐานแบบการเรียน สร้างตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb ซึ่งปรับปรุงเป็นภาษาไทยโดยพัชรี เกียรติกันทวิมล เป็นมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 32 ข้อ

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง วิธีการอ่านค่าความต้านทาน 2 บทเรียน แต่ละบทเรียนจะมีเนื้อหาวิชาที่ใช้สอนเหมือนกันทุกประการ แต่มีลักษณะที่ต่างกันตามระดับตัวแปรอิสระ คือ การใช้ผลย้อนกลับ ดังนี้

ก. ถ้าผู้เรียนตอบถูก จะบอกข้อถูก และให้คำอธิบายสั้น ๆ ถ้าผู้เรียนตอบผิด จะให้กลับไปเรียนใหม่อีก 1 ครั้งเท่านั้น

ข. ถ้าผู้เรียนตอบถูก จะบอกข้อถูก และให้คำอธิบายสั้น ๆ ถ้าผู้เรียนตอบผิดจะให้กลับไปเรียนใหม่จนกระทั่งเลือกคำตอบได้ถูกต้อง

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนข้างต้นนี้ เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสอนบทเรียน ปรับปรุงจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของวิรัช คันศร (2531)

ขั้นตอนการปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาเรื่องวิธีการอ่านค่าความต้านทาน และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต้นฉบับ ศึกษาจากตำรา และเข้าศึกษาในหลักสูตรวิชาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกธุรกิจ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบการอ่านค่าความต้านทาน

2. พบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาหรือเกี่ยวกับการแก้ไขตำแหน่งการแสดงผลย้อนกลับบนจอภาพ แล้วมอบหมายให้นักเขียนโปรแกรมแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

3. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่แก้ไขแล้วมาตรวจสอบการทำงาน

4. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิชาเอกธุรกิจ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบการทำงานของบทเรียน

3. เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เทียบเท่าไอบีเอ็ม ขนาด 16 บิต

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างโดยวิรัช คันศร (2531) เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ มี 4 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ให้ผู้เรียนเลือกตอบลงในกระดาษคำตอบ จำนวน 25 ข้อ ข้อสอบแต่ละข้อคัดเลือกโดยพิจารณาจากค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (r_{tt}) = .87

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การเตรียมสถานที่และเครื่องมือ สถานที่ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ ห้องปฏิบัติการ

ไมโครคอมพิวเตอร์ ของวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างครึ่งละ 15 คน สำหรับผู้เรียน 1 คน ต่อ คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โดยผู้วิจัยได้จัดเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ให้พร้อมเพื่อกลุ่มตัวอย่างจะเริ่มเรียนได้ทันที ผู้วิจัยได้ทำการทดลองแล้วเสร็จในเวลา 4 วัน

2. วิธีดำเนินการทดลอง เมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้าประจำเครื่องคอมพิวเตอร์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวิธีการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า เป็นการเรียนด้วยตนเอง อธิบายการใช้แป้นอักษรที่จำเป็นในการโต้ตอบกับเครื่องคอมพิวเตอร์ จนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจดีแล้วจึงเริ่มการทดลองจริง

สำหรับลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่จัดให้กลุ่มตัวอย่างเรียน ตามแบบการใช้ผลย้อนกลับและแบบการเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2 แสดงการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ตามแบบการใช้ผลย้อนกลับและแบบการเรียน

วันที่ทำการทดลอง			
วันแรก	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4
DIV1	ASS1	CON1	ACC1
DIV2	ASS2	CON2	ACC2

หมายเหตุ

DIV หมายถึง กลุ่มทดลองที่มีแบบการเรียนแบบคิดเองนัย

ASS หมายถึง กลุ่มทดลองที่มีแบบการเรียนแบบคิดซึม

CON หมายถึง กลุ่มทดลองที่มีแบบการเรียนแบบคิดเอกนัย

ACC หมายถึง กลุ่มทดลองที่มีแบบการเรียนแบบปรับปรอง

1 หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีการให้ผลย้อนกลับหลังการเลือกตอบ ถ้าผู้เรียนตอบถูก จะบอกข้อถูก และให้คำอธิบายสั้น ๆ ถ้าผู้เรียนตอบผิด จะให้กลับไปเรียนใหม่อีก 1 ครั้งเท่านั้น

2 หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีการให้ผลย้อนกลับหลังการเลือกตอบ ถ้าผู้เรียนตอบถูก จะบอกข้อถูก และให้คำอธิบายสั้น ๆ ถ้าผู้เรียนตอบผิดจะให้กลับไปเรียนใหม่จนกระทั่งเลือกคำตอบได้ถูกต้อง

เมื่อจบการทดลองแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทันที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดโดยการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียงหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือเลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ ในข้อเดียวกัน นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two Way Analysis of Variance) ด้วยโปรแกรม SPSS/PC+ และหากพบความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดย Tukey's Honestly Significant Difference (HSD)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย